

forhindre, at et Dige blev opført til Landindvinding fra Havet, naar ikke derved aldre Jorder beskyttedes. Det er blot paa dette Forhold, jeg vilde tillade mig at henlede de ærede Forslagsstilleres Opmærksomhed, for at de kunne tage det under Overveielse inden Sagen 3die Behandling.

Judenrigsministeren: Jeg er ikke i Stand til at være enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) i, at de Forslag, han har deltaget i at stille, ere meget moderate; de væsentlige af dem gaa tvertimod ud paa at forandre Loven til noget ganske Andet, end den er. Desuden tror jeg at kunne paavise, at i det Mindste de Forslag, hvorpaa jeg nærmest kunde være gaaet ind, ramme ganske andre Steder, end de sigte, og i alt Fald sigte meget videre, end det er muligt for mig at følge med, og videre end det vil være muligt for mig at skaffe Anerkendelse paa et andet Sted. Dette gjælder allerede det første Forslag. Det gaar, som det nu er redigeret, ud paa, at man skal kunde expropriere paa enhver Del af de Jorder, som en Mand eier, naar nogen af Jorderne vinder Beskyttelse imod Havet. Jeg vilde ikke være utilbøielig til at gaa ind paa, at der, naar en Del af den bestemte Eiendom vinder Beskyttelse mod Havet, skal kunne tages Materiale ogsaa paa de øvrige Jordstykker af denne Eiendom; men de Herrer ville se, at der, som Endringsforslaget er affattet, ogsaa kunde tages Materiale paa enhver Eiendom, som den paagjældende Mand har. Jeg vil bede de Herrer betænke, hvad dette vil sige f. Ex. overfor et Gods. Naar et enkelt Del af en Mand's Fæstegaarde beskyttes ved Dige, vilde de Herrer's Endringsforslag føre til, at man overalt paa Godset kunde tage Materiale til dette Dige. Det kan dog umuligt være Meningen, men er det Meningen, vil jeg i alt Fald baade i Brugernes og i Ciernes Interesse bestemt modsætte mig det. En ganske anden Sag er det, om man overfor den enkelte Gaard, hvoraf et vist Areal beskyttes, ikke indskrænker sig til at tage Materiale af den Del af Gaarden, som beskyttes af Diget, men giver Ret til at tage det af hele Gaardens Tiliggende. Derpaa skulde jeg være mindre utilbøielig til at gaa ind, men, som Forslaget nu foreligger, kan det ikke vedtages. — Hvad der gjælder om Forslaget under Nr. 1, gjælder selvfølgelig ogsaa om Forslaget under Nr. 3. — Forslag under Nr. 2 skal jeg ikke modsætte mig, om jeg end ikke tør sige, om den Arediedel af Omkostningerne, han omtaler deri, netop vil anses for at være en passende Ervænselse til at betegne, om det paagjældende Anlæg er af den Besskaffenhed, at det maa kunne siges i Kraft af Almenvellet at kunne gjøre Fordring paa Expropriation. Naar jeg her, imod hvad jeg ellers pleier, kommer til at henvisse til andet Sted, er det, fordi jeg an-

tager, at ærede Medlemmer i dette Thing dese min Anskuelse om det Usikkelige i, at dette Lovforslag kommer ud, men skal det ske, vil det jo være nødvendigt at tage Hensyn til, hvad der overhovedet lader sig gennemføre paa et andet Sted. For Statens Bedkommende kan jeg ikke se rettere, end at dette Forslag er overflødig, thi der kan ikke let blive Spørgsmaal om, at Staten skulde yde Tilskud til et Dige, med mindre det maatte være bestemt i en særlig Lov. Den Tanke gaar jo gennem dette Lovforslag, at det, hvor der skal kræves et yderligere Tilskud af Staten, vil være at afgjøre ved særlig Lov. Jeg tvivler heller ikke om, at det for det første maa være Forretagender af en meget overveieende Betydning, med Hensyn til hvilke der vil blive Spørgsmaal om at kræve Statstilskud, og at det dernæst i saa Fald vil ske saaledes, som det skete i Loven om Lolland og Falsler, hvor man indrømmede denne Fremgangsmaade. Noget anderledes stiller Sagen sig ganske vist overfor Amts- og Sognekommunerne. Jeg kan ikke benegte, at Amtsraadet efter Kommunallovens § 48 kan være berettiget til at tage Beslutninger i saadan Retning, ikke blot for saa vidt der i Tale om Understøttelser af Amtsrepartitionsfonden, men ogsaa for saa vidt der er Tale om at give Sogneraadene Bemyndigelse til at gjøre det Slags Udgifter, hvad de ellers ikke have. Jeg har som sagt ikke det Mindste derimod, men det ærede Medlem maa tilgive mig, at jeg ikke vil være i Stand til at hævde Forslagets overveieende Betydning, dersom det skulde blive angrebet paa et andet Sted. — Derimod skal jeg tiltræde det af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) fremsatte Forslag under Nr. 4. Jofsaavidt ærede Medlemmer have fulgt Forhandlingerne i det andet Thing, ville de maasse have set, at jeg selv har været inde paa denne Tanke og netop ubtrykkelig har sagt, at det Forhold, hvorunder Bestemmelsen efter al Sandsynlighed vil være af væsentlig Betydning, vil være i Tilfælde af Gjennembrud. Det kan da nemlig ikke hjælpe at henvisse til, at der skal tages Jord paa de Arealer, som ere overstullede, idet man der ikke kan faae Materiale, men det bliver i saa Tilfælde nødvendigt at skaffe sig Udfyldningsmaterialet andetsteds, indtil man faar Diget reist faavidt, at man overhovedet er i Stand til at tømme det ved Vandfoden oversvømmede Areal. Jeg seer ikke, der er noget i Veien for, at de to Forslag under Nr. 2 og 4 kunne forenes, enten ved en Omredaction eller paa den Maade, som det ærede Medlem, der har stillet Forslaget under Nr. 4, omtalte. Hvad angaar Forslaget under Nr. 5 til § 3, henholdt den ærede Forslagsstiller sig til sine Utringer ved Sagens første Behandling. Jeg tillader mig ogsaa at henholde mig til mine, og mener dermed at have sagt og godtgjort, at dette Endringsforslag ikke er nødvendigt. Jeg antager, at den bestaa-